

בישראל, למעלה מ-300 מיליון בעלי חיים מומתים מידי שנה בתעשיית המזון מן החי. בשל האינטרס הכלכלי, הם מוחזקים בכלובים שלא מאפשרים תזונה, מהונדסים גנטית עד לנכויות בגופם, התעללות קשה ותנאים לא ראויים למחיה מסתיימים בהשמדה המונית או בשיסוף גרונם בעודם בהכרה מלאה. בעלי החיים הפכו ללא יותר ממוצר, חומר גלם.

עוברים לטבעונות! כל האמת, למה ואיך...

מי אנחנו?

שב"י - "שחרור בעלי חיים בישראל" היא עמותה לזכויות בעלי חיים שהוקמה בשנת 2005. אנו רואים במאבק לזכויות בעלי החיים חוליה בלתי נפרדת בשרשרת המאבק לכינונה של חברה צודקת, המכבדת את הזכויות של כל יצור חי אשר מסוגל לחוש כאב ושואף באופן טבעי להיות חופשי. אנו מעודדים וקוראים לכל אחד המזדהה עם השקפותינו ומחפש אפיקי פעולה למען בעלי החיים להצטרף אלינו. קחו חלק פעיל בעשיית ההיסטוריה והילחמו למען החפים מפשע.

רוצה לעזור לבעלי חיים? הצטרף אלינו!
www.free.org.il 054-2056629
shevi_liberation@yahoo.com

עמותה רשומה 580450542

עוברים לתזונה צמחית!

תזונה צמחית בריאה יותר - את כל רכיבי התזונה הדרושים לגופנו ניתן לספק בקלות בתזונה צמחית. מזונות מסויימים מהצומח עשירים יותר בוויטמינים ומינרלים מאשר במזון מהחי. מזון מהצומח אינו מכיל כולסטרול, לקטוז, הורמונים ואנטיביוטיקה (המזרקות לבע"ח במשקים המתעושים). חלבון וברזל יש בשפע בסויה וטופו, חמוס, שעועית, עדשים, אגוזים וטחינה. B12 קיים במזון מעושר כגון דגני בוקר, חלב סויה ועוד. בשר, ביצים וחלב אינם מכילים סיבים תזונתיים או פחמימות מורכבות כלל והם גדושים בדיאוקסין בשומן רווי וכולסטרול. (דיאוקסין הוא אחד הסכנות הבריאותיות הגדולות ביותר במוצרים מהחי). רופאים ומומחים רבים כגון ד"ר קולין קמפבל (מחקר סיון) וד"ר ניל ברנרד קובעים כי צריכת מוצרים מהחי מגדילה בצורה מובהקת את הסיכויים לחלות במחלות לב, סרטן וסוכרת - האחראיים לכ-70% ממקרי התמותה בטרם עת בחברה המערבית וכי מעבר לתזונה צמחית מסוגל להפחית את הסיכון ולשפר את הבריאות.

מה עושים?

כל אחד ואחת מאיתנו אחראיים על חלק מהמציאות הקיימת. צריכת בשר, חלב וביצים ממנת בצורה ישירה רצח ועינויים של בעלי חיים (ישראלי אוכל בממוצע 4,000 בע"ח במהלך ימי חייו). הדבר החשוב ביותר שניתן לעשות למען בעלי החיים הוא להפסיק לאכול אותם ומוצרים שהופקו מגופם ולעבור לטבעונות. כדי למנוע סבל ומוות אכזרי כל שנדרש הוא הזנת היד אל מדף המוצרים מן הצומח. הבחירה בטבעונות היא בחירה מוסרית המשותפת לכחצי מיליון ישראלים ולעוד מאות מיליונים ברחבי העולם. במעבר לתזונה צמחית אנחנו משנים את התפיסה שבעלי החיים הם חפץ לניצול ביד האדם, מכירים בסבלם של בעלי החיים ובזכותם הלגיטימית לחופש.

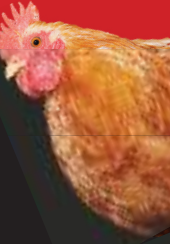

omri machlev om studio

בשר תרנגולות

עיוותים גנטיים נכויות ומחלות קשות צפיפות נוראית שחיטה של 200 מיליון תרנגולות בהכרה מלאה בשנה רק בישראל פרכוס וגסיסה

בשר פרות

קיבוע הראש למשך שעות צריבת מספר על הגוף גדיעת קרניים צפיפות איומה שוקרים חשמליים תלייה ושיסוף גרון בהכרה

תעשיית הביצים

עינויים בכלובי סוללה כריתת מקור באמצעות להב מתכת לוחט הרעבה בכפייה גריסה וחניקה של כ-15,000 אפרוחים זכרים חיים ביום בישראל

תעשיית החלב

עיבור בכפייה הפרדה טראומטית בין האם לעגלה לאחר המלטה השבחה גנטית הגורמת לעיוותים, נכויות ודלקות גדיעת קרניים

בשר דגים

דגים חשים כאב וכחד נפח מים לדג בבריכות גידול הוא כ-2 בקבוקים חנק, דלקות בעור, פצעים פתוחים הרעבה, זריקת הורמונים והתעללות

לאחר בקיעתם מושלכים האפרוחים אל מבנים סגורים ונטולי חלונות שם יבלו את שארית חייהם הקצרים והאומללים. "טיפוח" גורם להם לעיוות גנטי קשה בעוד שהאיברים "המסחרים" (חזה ושרירים) מנופחים וה"מיותרים" (רגליים ועצמות) מצומקים, ומוביל לנכויות ומחלות קשות. אדי האמוניה מהפרשותיהם מקשים על הנשימה וגורמים לעיוורון. עם גדילתם הצפיפות עולה והם נאלצים לדרוך אחד על השני בכדי להגיע למזון. בסוף חייהם הקצרים ורצופי הסבל, מובלים לשחיטה מדי שנה 200 מיליון תרנגולים בישראל. חלקם ימותו מתנאי ההובלה כבר בדרכם אל השוחט. אלה שנותרו בחיים, גרונם ישוסף, ויניחו להם לגסוס בהכרה מלאה דקות ארוכות.

פרים ופרות נכלאים במפטמה כארבעה חודשים לפני שחיטתם. סוגרים מקבעים את ראשיהם מעל האבוס במשך שעות ארוכות. ללא משכחי כאבים או הרדמה מספר נצרר על גופן בברזל מלובן או כוית קור, הם מסורסים וקרניהם נגדעות. הם חיים בתנאי צפיפות קשים עד להובלתם בכוח אל רציחתם במשחטה. הפרים שומעים את זעקת חבריהם ומריחים את דמם. התנגדות נתקלת במכות, שוקרים חשמליים, מוטות ברזל ובעיטות. כאשר הם תלויים במהופך ומנסים להיחלץ, הפרים מתפתלים בכאב ובאימה, עד הרגע בו השוחט ישסף את גרונם.

מאחורי כל ביצה יש תרנגולת מעונה, כלואה בכלוב שבו אין היא יכולה לפרוש כנפיים כל חייה. רצפת הכלוב עשויה רשת מתכת מכאיבה ופוצעת. בתנאים קשים אלה מפתחות התרנגולות תוקפנות, והלולנים כורתים את מקורן המכיל תאי עצב רבים, בלהב מתכת לוחט. מרעיבים אותן כדי להגדיל את תפוקת הביצים וכשהיא יורדת הן נשלחות לשחיטה. את האפרוחים הזכרים והאפרוחות הפגומות שאינם משתלמים כלכלית, משליכים לגווע ברעב או בחנק, או למגרסת ענק. בישראל בלבד מוצאים כן 15,000 אפרוחים ביום את מותם. ההבדל העיקרי בין התעשייה הרגילה לתעשיית ביצי "החופש" הוא אופן הכליאה (כלוב לעומת מחסן) רוב הפגיעות זהות.

פרה מפיקה חלב רק לאחר המלטה, לכן מעברים את הפרות מדי שנה בתהליך אכזרי של הזרעה מלאכותית. לאחר ההמלטה נלקחים העגלים מאמם, הזכרים ישמשו בתעשיית הבשר והנקבות בתעשיית החלב. ההפרדה בין העגל לאמו היא חוויה קשה ביותר עבורם. באמצעות "השבחה" גנטית הגדילו את כמות החלב של הפרה מ-8 ליטרים של חלב ביום ל-40 ליטרים ויותר, אך גופה לא הותאם לשינוי המהיר: הלחץ העצום על העטין גורם לקריעת כלי-דם והיא סובלת ממחלות רבות, נכויות וכאבים. תוחלת חייהן הטבעית של הפרות עולה על 20 שנה, אך הן נשחטות בגיל 3 עד 6 שנים. פרות רבות מתמוטטות קודם מאפסית כוחות, וכדי לפנותן הן נגררות קשורות בשרשרת, או נדחפות ע"י מלגה.

ישראלי אוכל כ- 2,000 דגים, החשים כאב ופחד, במהלך חייו. לדגים יש מערכת עצבים דומה לזו של האדם. גופם משחרר משככי כאבים בעת פגיעה וגם התנהגותם מצביעה על כך. דגים הגדלים בבריכות סובלים מצפיפות אדירה; פי 17,500 מבאגמים. הדגים סובלים מחנק, דלקות בעור ופצעים. לצורך "ייצור" דגיגים, מאלצים את נקבות הדגים להטיל באמצעות הרעבה, הזרקת הורמונים, ו"סחיטת ביציות", הגורמים למצוקה ופציעות. למעשה, אנו אחראים על הרג כפול של דגים, שכן על כל דג שמשוק מת עוד יצור ימי אחר מתוך חוסר ערך מסחרי. השיטות ההרסניות והאכזריות, גורמות נזק עצום הן לדגים והן לסביבה.